

amelyeket a mai életviszonyokkal lépést tartó, megértő és méltányos felfogás jellemez, előadó kimutatta annak megállapíthatóságát, hogy a méltányos adózásnak a rendszeres könyvelés szükségszerű előfeltételét képezi. Az érdekes előadást a nagyszámban megjelent közönség élénk tetszésnyilvánítással kísérte.

A Magyar Jogászegylet végrehajtási reformmankétjának 1931. október 26-án tartott ülésében dr. Pataky Ernő a bíróság lefoglalt ingók értékesítéséről tartott előadást.

Az előadó fejtegetéseiben az idevágó osztrák jog ismertetésével a jogösszehasonlítás alapján az árverési becslési eljárást, a fedezeti elv bevezetését, a szabadkézből való eladás kiterjesztését és a bírói árverési csarnokok felállítását jelölte meg oly reformmódként, amelyek a helyzet javítására alkalmasak. Behatóan foglalkozott az általa személyesen tanulmányozott wieni és gráci bírói árverési csarnokok ügymenetével, statisztikailag is ismertette a csarnokok által elért kitűnő eredményeket s ezek alapján javasolta az 1888: XXII. t.-c. mielőbbi realizálását, a szétszört bírói árverések csarnoki központosítását. Vidéki városokban célszerűbb a kisebb üzemmel dolgozó és kisebb méretekre szabott árverési helyiségek (Versteigerungslokale) felállítása. Előadó szerint a kincstárra nézve ezek az intézmények különös megterhelést nem jelentenek, viszont a nemzeti vagyont képező végrehajtási tömegek bírói asszisztencia melletti felőrlődését megakadályozni alkalmasak. Ha ugyanis a kincstár saját rezsijében állítja fel a csarnokokat, az üzemköltség s a csekély személyzeti kiadás a %-os levonásokból fedezhető. ha pedig francia mintára a commissaires priseurs (a végrehajtók egyesülete) által állítja fel, még jövedelmet is jelent a csarnok a kincstárnak. A falvakban, ahol csarnokok természetüknél fogva nem létesíthetők, az ingóárveréseket, különösen az állatok, gazdasági eszközök és termények árverését, a falvak gazdasági vidékéhez tartozó országos vásárokon kell központosítani, ahová a beszállítás nagyobb megterhelést nem jelent, mint a központosított értékesítésnél elmaradó végrehajtói és ügyvédi kiszállási díj, ami mellett még mindig marad egy plusz: az árverés sikere s az elért magasabb vételár.

A központosított értékesítés mellett javasolja előadó a különféle hatósági kényszerárverések egységesítését oly módon, hogy az adó, közigazgatási, társadalombiztosítási és rendőri árverések (az állami üzemek árveréseinek a kivételével) szervezetenként egységesíttessenek, ami a sokat hangoztatott racionalizálást nagyban elősegítené.

Foglalkozott végül az előadó az 5610/1931. M. E. sz. rendeletnek az ingóárverésen tehető legkisebb ajánlat bevezetésére vonatkozó intézkedéseivel. A legkisebb ajánlat megszabása helyeselhető, de nem önmagában, az értékesítés szerves reformja nélkül; az ingófedezeti elv feltételezi a becslési eljárás módosí-

tását s az ingóárverések oly központosítását, amely mellett legalább a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -a elérhető. A mai joghelyzet mellett az értékesítés reformja nélkül a fedezeti elv bevezetése az ingóárverések felfüggesztését jelenti.

Ezen előadást követően dr. Balla Ignác szólalt fel és pedig az arányosító végrehajtás és az igényperek kérdéséhez. Az előbbi téma tekintetében felszólalásainak menetét lapunk e számában megjelent szemlecikke tartalmazza. A végrehajtási igényperek mizériáit az okirati kényszerről szóló helyes törvény megalkotása által tartja csak csökkenthetőnek.

A magyar jogásztársadalom védőirata a trianoni békeszerződés ellen. A szombathelyi ügyvédi kamara elhatározta, hogy országos mozgalom szükséges a célból, hogy a magyar nemzet létét és jövőjét erősen érintő revíziós küzdelembe az egész magyar jogászság kapcsolódjék bele.

A szombathelyi ügyvédi kamarának ezen határozatát Magyarország összes ügyvédi kamarái magukévá tették és felkérték a budapesti ügyvédi kamarát az akció szervezésére és vezetésére.

Megmozdult az egész magyar jogásztársadalom. Az ország összes ügyvédi kamarái, az Országos Ügyvédszövetség, az Országos Birói és Ügyészi Egyesület, a Magyar Tudományos Akadémia, a hazai Tudományegyetemek jogi facultásai, a Jogi Akadémiák, a Magyar Jogászegylet, a Magyar Külügyi Társaság országos nagybizottságot alakítottak és védnökül megválasztották Apponyi Albert grófit.

A védőiratot dr. Székács Aladár közigazgatási bíró szerkesztette, a történelmi vonatkozású részek dr. Hóman Bálint múzeumi főigazgató, egyetemi tanár tollából valók. 1931. évi január havában megtartott nagy jogászbizottság közgyűlésén, amelyen gróf Apponyi Albert elnökölt, el lett fogadva a most közzétett védőirat szövege és határozatba ment, hogy a védőirat német, francia, angol, olasz és spanyol nyelvekre fordíttassék le s küldessék meg úgy Európa, mint Amerika összes jogási egyesületeinek és kimagasló jogi kapacitásainak, mert a magyar jogászság ily módon a jogban rejlő igazság védőpajzsa alá akarta helyezni azokat a szent érdekeket, amelyek minden magyar embert és szeretett hazánkat a revízió eszméjéhez fűzik.

A védőirat kísérő levelét aláírta a bírák nevében dr. Juhász Andor, a m. kir. Kúria elnöke, a magyar ügyvédi társadalom nevében dr. Pap József, a budapesti ügyvédi kamara elnöke, a Tudományegyetemek nevében dr. Kolosváry Bálint, a Pázmány Péter Tudományegyetem jogkari dékánja, a magyar Jogászegyesület nevében dr. Degré Miklós, a budapesti kir. Itélőtábla elnöke, mint az egyesület alelnöke.